

இந்தியாவில் சாதனை படைத்த யூதர்கள்

(..சகலவித வேலைகளையும் யூகித்து செய்வதற்கு
வேண்டிய ஞானமும், புத்தியும் அறிவும் அவனுக்கு
உண்டாக, அவனை (யூதர்களை) தேவ ஆவியினால்
நிரப்பினேன். - யாத் 31:2, 5)

ஆசிரியர்:
எஸ்.தாயப்பன்

மூலம்:
திரு. எஸ்.டி.அம்புரோஸ் எழுதிய
'இஸ்ரவேல்' - பாகம் 4

நன்கொடை: ரூ.5/-

இந்தியாவில் சாதனை படைத்த யூதர்கள் - நவம்பர் 2015 - 5,000 பிரதிகள்

பதிப்பாசிரியரின் பிற நூல்கள்

	On Circulation	Rs.
1. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தமிழ்)	3,40,000	10/-
2. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (கன்னடம்)	65,000	10/-
3. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (மலையாளம்)	40,000	10/-
4. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தெலுங்கு)	10,000	10/-
5. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (ஹிந்தி)	15,000	10/-
6. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (ஒடிசா)	6,000	10/-
7. My Cry & Joyful Life (English)	75,000	10/-
8. சித்தர்கள் கண்ட மெய்ப்பொருள்	1,10,000	10/-
9. பாவத்தின் சம்பளம் நரகம் (தமிழ், கன்னடம்)	1,20,000	10/-
10. இயேசு கிறிஸ்து உங்களோடு பேசுகிறார்	50,000	10/-
11. என் ஊழியக்காரனே?	20,000	10/-
12. இந்தியாவுக்கு இயேசு தேவை, ஏன்?	40,000	10/-
13. சைவமும் வைணவமும் கிறிஸ்தவமே!	40,000	10/-
14. நீங்களே எனக்கு சாட்சிகள்	20,000	10/-
15. உண்மையான கடவுள் யார்?	25,000	10/-
16. அற்புத சுகமளிக்கும் வைதீஸ்வரர் இயேசு	20,000	10/-
17. இந்தியாவில் ஏன் சவிசேஷம் முழுமையாகப் பரவவில்லை?	15,000	10/-
18. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 1)	15,000	10/-
19. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 2)	15,000	10/-
20. நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள் (பாகம் 1)	20,000	10/-
21. நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனங்கள் (பாகம் 2)	20,000	10/-
22. நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனங்கள் (பாகம் 3)	5,000	10/-
23. கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், கன்னடம்)	10,000	10/-
24. திருக்குறள் கூறும் இரட்சிப்பின் நற்செய்தி - டாக்டர் கிறிஸ்டோபர்	15,000	10/-
25. இந்தியா ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு - டாக்டர் சுந்தர் ஏசுவடியான்	10,000	10/-
26. பாவப்பரிகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 1)	5,000	10/-
27. பாவப்பரிகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 2)	5,000	10/-
28. பரலோகம் செல்ல எளிதான வழி (சவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் முறை)	5,000	10/-
29. அரிய வேதம் அறிய வேண்டிய வேதம்	10,000	10/-
30. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 1)	10,000	10/-
31. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 2)	10,000	10/-
32. விவிலியமும் விஞ்ஞானமும்	10,000	10/-
33. கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்து இந்துக்களின் பொதுவான கேள்வியும், அதற்குரிய பதிலும் (பாகம் 1)	10,000	10/-
34. கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்து இந்துக்களின் பொதுவான கேள்வியும் அதற்குரிய பதிலும் (பாகம் 2)	10,000	10/-
35. ஜெகோவா விடனஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 1)	5,000	10/-

36. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 2)	5,000	10/-
37. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 3)	5,000	10/-
38. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 1)	5,000	10/-
39. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 2)	5,000	10/-
40. சிலை வணக்கம் சின்னாபின்னப்படுத்தியதே	5,000	10/-
41. கிறிஸ்தவர்களை எதிர்ப்பதின் விளைவு	5,000	10/-
42. தெய்வீக சுகம் உண்டா? - எபி சுந்தர்ராஜ்	10,000	10/-
43. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை - சிஸ்டர் மரியா	10,000	10/-
44. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (தமிழ்)	3,60,000	10/-
45. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (கன்னடம்)	60,000	10/-
46. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (ஹிந்தி)	30,000	10/-
47. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (மலையாளம்)	10,000	10/-
48. VCD எழுந்து காட்டுவோம் (தமிழ்)	20,000	10/-
49. VCD முக்திக்கு வழி கிறிஸ்தவமே (தமிழ்)	15,000	10/-
50. VCD கதாகாலட்சேபம் (தமிழ்)	20,000	10/-
51. VCD தேசம் சந்திக்கப்படனுமே கர்த்தாவே	10,000	10/-
52. தமசோம் ஜோதிர்கமய	5,000	10/-
53. வேதமா? விஞ்ஞானமா? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
54. மனிதனே நீ யார்? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
55. சீரழிய சினிமா பாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
56. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
57. இந்து மதம், இந்திய மதமா? - உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
58. ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு ஒரு தெய்வீக அழைப்பு	5,000	10/-
59. இராம ஜென்ம பூமி- உறையூர் வளவன்	5,000	5/-
60. மதமாற்றமல்ல, மனமாற்றமே தேவை - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
61. மனமாற்றத்தை பெருக்குவது எப்படி? - Rs. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
62. வாழ்க்கையைவளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்	5,000	5/-
63. நாலு வேதங்களின் நாயகர் இயேசு	10,000	5/-
64. ஓர் அவசர அறைகூவல்	10,000	5/-
65. கர்நாடகாவிற்காக கதறி அழும் கல்வாரி ஐக்கிய ஜெபக் குழுவும் இராணுவ சகோதரர்களும் (தமிழ், கன்னடம்)	5,000	5/-
66. திரித்துவம் - பாஸ்டர் சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
67. இஸ்லாமியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் - சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
68. இந்திய ஊழிய உயர்வுக்கு ஒரு புதிய பார்வை	5,000	5/-
69. ஆனந்த புதுவாழ்வு கண்டேன்	30,000	5/-
70. நித்யஜீவன் தரும் நிகரில்லா இயேசு		5/-
71. இது உங்கள் உயிர் காக்கும் முயற்சி - சாந்திதேவி	10,000	2.50
72. மோட்ச வாழ்வுக்கு வழி - சாந்திதேவி	5,000	2.50
73. DVD ஆனந்த புதுவாழ்வு (Telefilm)	2,000	100
74. DVD அமாவாசை (Telefilm)	2,000	100

இந்த நூல் மற்றும் விசிட் கிடைக்கும் முகவரி

எஸ்.தாயப்பன்

12, ஜி.டி.நாயுடு தெரு, பாலாஜி அவென்யூ - 1,

சேலையூர் பேபாஸ்ட், சென்னை - 600 073.

தொலைபேசி: 044-22234256. மின்னஞ்சல்: sakthiprabha@yahoo.com

நூலை அனுப்ப சில விதிகள்:

ஒவ்வொரு நூலுக்கும், விசிட் கிடைக்கும் நன்கொடை ரூ.10/- + தபால் செலவு ரூ.1. M.O., D.D. அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் முகவரியை M.O பாரத்தின் அடியில் உள்ள தகவல் பகுதியில் வெளிவாக, பின்கோடு நம்பருடன் எழுதி அனுப்புங்கள். உங்கள் தொலைபேசி, செல்போன் எண்களை கண்டிப்பாக எழுதவும். செக் பெற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. MO, DD பெற்றுக் கொண்ட பிறகே நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

விசிட் அனுப்ப தபால் செலவு மட்டும்: கொரியரில் பதிவு பார்சலில் அனுப்ப (தமிழ்நாட்டிற்குள்) 1 முதல் 15 விசிட் வரை அனுப்ப ரூ.50/-, 16 முதல் 25 விசிட் அனுப்ப ரூ.60/-

100 விசிட்கு மேல் மற்றும் அதிக புத்தகம் வேண்டுமானால், அவைகள் கே.பி.என். பார்சல் சர்வீஸ் மூலம் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

‘வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்’

கர்த்தர் இந்த அடிமையைக் கொண்டு ஆசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் வெளியிட்ட புத்தகங்கள், விசிட் மற்றும் டிவிட்க்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எதைக் குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வாசகர்கள் அறிந்து, தேவையான புத்தகம், சீட்களைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக, ‘வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்’ என்னும் ஒரு நூலும் வெளியிட்டு இருக்கிறேன். ஆண்டவருடைய வருகைக்கு நீங்கள் ஆயத்தமாக, மற்றவர்களையும் ஆயத்தப்படுத்த, ஆதாயப்படுத்த ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை தேர்வு செய்ய இந்த நூல் உங்களுக்கு உதவும்.

- எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை - ரூ.5/-

பொருளடக்கம்

1. இந்தியாவும் இஸ்ரேல் நாடும்	6
2. இந்திய தூதர்	9

இந்தியாவில் இஸ்ரேல் நாடு

கணிசமான இந்தியர்கள் அரபு நாடுகளில் போய் ஜீவனம் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டும், அரசு நாடுகளின் நில எண்ணெய் நம் நாட்டிற்கு வேண்டியதின் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டும், இந்தியா 1992 ஆம் ஆண்டு வரை இஸ்ரேல் நாட்டுடன் நெருக்கமான தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளவில்லை. இஸ்ரேல் நாட்டின் பிரதிநிதி அலுவலகம் மட்டும் மும்பாயில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

நமது பாராளுமன்றத்தில் பாலஸ்தீனிய - இஸ்ரேலிய விவகாரத்தைப் பற்றிப் பலர் இஸ்ரவேல் நாட்டுடன் நெருங்கிய உறவு கொள்ளக் கூடாது என்று கூறிய பொழுது அதற்குப் பதிலுரையாக அப்பொழுது நம் அயல்நாட்டுக் காரியதரிசியாகப் பதவி வகித்த திரு. ஜே.என்.தீக்ஷித் (J.N. Dixit) அவர்கள் கீழ்க்கண்டபடி பதிலுரைத்தார்:

"I have a simple question. who should be more interested in creating a Palestinian State? (1) It should be the Palestinians. (2) The Arab countries which are geographically more proximate and are the same people in terms of ethnicity and nationality. If they themselves are talking to Israel for a via media, why should we follow a separate path? Does it serve any particular interest?"

"What have the Arabs given us, if I may ask? Did they vote for us in the Kashmir issue? Were they supportive of us when we had the East Pakistan crisis?"
(Source: The Week, 9.2.1992)

தாராள மொழிபெயர்ப்பு:

“நான் ஒரு சிறு கேள்வியைக் கேட்கிறேன். ஒரு பாலஸ்தீனிய நாட்டை உருவாக்குவதற்கு யாருக்கு அக்கறை இருக்க வேண்டும்?

1. பாலஸ்தீனியர்களுக்கு அந்த ஆசை இருக்க வேண்டும்.
2. இனத்திலும், நாட்டிலும், பூகோள ரீதியிலும் சுற்றியுள்ள அரபு நாடுகளுக்கு அந்த ஆசை இருக்க வேண்டுமல்லவா?

இந்த இரண்டு சாராருமே இஸ்ரேல் நாட்டோடு ஒரு நடுநிலைப்பாதையைக் கடைப்பிடிக்கும்போது நாம் ஏன் ஒரு தனி வழியை நாட வேண்டும்?

“அரபுக்கள் நமக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? காஷ்மீர் விவகாரத்தில் ஐ.நா. சபையில் நமக்கு சாதகமாக வாக்களித்தார்களா? அல்லது நமக்கு கிழக்குப் பாகிஸ்தான் விவகாரம் ஏற்பட்ட பொழுது நமக்கு ஆதரவாயிருந்தார்களா?

(ஆதாரம்: த வீக். 9.2.92)

1992 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் இஸ்ரேல் நாட்டுடன் அரசாங்கத் தூதர் அளவில் ராஜீய உறவு வைத்துக் கொள்ளத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1992 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் முதல் இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையே அரசாங்கத் தூதர் அளவில் ராஜீய உறவு வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் இஸ்ரேல் நாட்டின் வெளியுறவு மந்திரி, ஷிமோன் பெரேஸ் தலைமையில் ஒரு தூதுக்குழு 1993 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இந்தியாவிற்கு விஜயம் செய்து நமது ஜனாதிபதியையும், பிரதம மந்திரியையும் இன்னும் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளின் மந்திரிகளையும், செயலாளர்களையும் சந்தித்து, விவாதித்து, இறுதியாகக் கீழ்க்கண்ட துறைகளில் ஒத்துழைக்க உடன்பாடுகளில் கையெழுத்திட்டனர்:

1. பொருளாதார கூட்டுறவில் ஒத்துழைப்பு.
2. விஞ்ஞானத்திலும், தொழில் வளர்ச்சியிலும் ஒத்துழைப்பு.
3. நாகரீகப் பண்பாட்டு உடன்பாடு.
4. சுற்றுலா உடன்பாடு.
5. வெளியுறவு ஒத்துழைப்பு.
6. இரு நாட்டு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி பொருளாதார நிதி ஒதுக்கீடு.
7. கூட்டு வர்த்தக ஆலோசனைக்குழு அமைப்பதைப் பற்றிய உடன்பாடு.

விவசாயத் துறையில் இஸ்ரேல், ராஜஸ்தானிலும் குஜராத்திலும் உள்ள வறண்ட நிலப்பரப்பில் எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதைப்

பற்றித் தன்னுடைய நீர்ப்பாசன முறையையும், அனுபவத்தையும் இந்திய விவசாய ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள இசைவு.

இந்த உடன்படிக்கையின்படி இப்பொழுது இந்தியாவும் இஸ்ரேலும் அரசாங்கத் தூதர்களைப் பரிமாறிக் கொண்டன. டெல்லியில் இஸ்ரேலிய அரசாங்கத் தூதரின் அலுவலகம் செயல்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத் தூதருக்கு உதவியாக மும்பாயில் இஸ்ரேலிய அயல் நாட்டுப் பிரதிநிதியின் அலுவலகமும் செயல்பட்டு வருகிறது.

காலக்கிரமத்தில் இரு நாடுகளுக்கும்மிடையே நல்ல ஐக்கியமும், பல துறைகளில் ஒத்துழைப்பும் ஏற்படும் என்று தெரிகிறது.

இந்திய யூதர்

யூதர் முதன் முதல் எப்பொழுது இந்தியாவில் வந்து குடியேறினார்கள் என்பதற்கு எழுத்து வடிவத்தில் ஆதாரப்பூர்வமான சரித்திரம் இதுவரை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்தியாவில் பல பல காலங்களில் வந்து குடியேறிய தூதர் ஆறு வித்தியாசமான இந்திய கலாச்சாரங்களின் மத்தியில் குடியிருந்தது / குடியிருப்பது தெரிய வருகிறது. அவர்கள் குடியேறிய பிரதேசங்களின் மொழிகளை நாளாவட்டத்தில் ஏற்றுக் கொண்டபடியால் தங்கள் தாம் மொழியாகிய எபிரேய மொழியை மறந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். கொச்சி சமஸ்தானத்தில் குடியேறியவர்கள் மலையாள மொழியையும், மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் குடியேறியவர்கள் மராட்டிய மொழியையும் அஸ்ஸாம், மிஜோராம் பிரதேசத்தில் குடிபுகுந்தவர்கள் அந்தந்த பிரதேச மொழிகளையும் பேசி வந்தனர். இந்த மாறுதல் ஏற்படுவதற்கு சில ஆயிரம் ஆண்டுகளாயிருக்க வேண்டும். என்றாலும் அவர்கள் தங்கள் யூத பண்பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் வைதீக யூத ரபிமார் அவர்கள் வாழ்க்கை முறை, மதக் கோட்பாடுகளை அனுசரிக்கும் முறை, தீட்டு, சாப்பாட்டில் யூத முறையைக் கடைப்பிடித்தல் முதலியவைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு அவர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட அல்லது சிதறிப் போன யூதர் தான் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களில் அநேகர் கி.பி. 1948 ஆம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட இஸ்ரேல் நாட்டில் போய் குடியேறியிருக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் குடியேறிய ஆறு வகையான யூதரைப் பற்றிக் கீழே காண்போம்.

1. கொச்சின் யூதர்

கேரள மாநிலம், கொச்சின் நகரத்தில், மட்டாஞ்சேரி என்ற பகுதியில் வசிக்கும் யூதர். இவர்கள் இப்பகுதிக்கு அல்லது தென் இந்தியாவின் மேற்குக் கரைப் பகுதிக்கு அல்லது மலபார் பகுதிக்கு எப்பொழுது வந்து சேர்ந்தார்கள் என்பது திட்டமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கீழ்க்கண்ட அபிப்பிராயங்கள் சரித்திர ஆசிரியர்களால் கூறப்படுகின்றன.

முதலாவது கூற்று, சாலமோன் அரசனின் காலத்திலேயே, அதாவது கி.மு. 971 முதல் 931 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்தியாவுக்கும்

இஸ்ரேல் நாட்டுக்கும் வர்த்தகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்தியாவிருந்து மயில், குரங்கு, வாசனை திரவியங்கள் முதலியவை இஸ்ரேல் நாட்டுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டன. அக்காலத்தில் யூதர் குடும்பத்துடன் இங்கு வந்து தங்கி, சாலமோன் அரசுக்கு வேண்டிய பண்டங்களைச் சவதரித்து யூத வர்த்தகர் மூலமாக அனுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு ஆதாரமாகச் சில தமிழ் வார்த்தைகளே எபிரேய மொழியிலும் வழங்கலாயிற்று. மயிலுக்குத் தமிழில் தோகை என்ற பெயரும் உண்டு. இதை எபிரேய மொழியில் துகி என்று அழைத்தனர். இப்படி அநேக தமிழ் வார்த்தைகள் எபிரேய மொழிக்கு மருவிப் போயிருக்கின்றனவென்று மொழி ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

இரண்டாவது கூற்றுப்படி கி.மு.722 ஆம் ஆண்டு அசீரிய அரசன் சல்மனாசார் இஸ்ரேல் நாட்டின் வடக்கு பத்துக் கோத்திரத்தில் அநேகரை சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போய் அசீரியாவில் குடியேற்றினான். சில காலத்துக்குப் பின் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அதன்பின் என்னவானார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் 'காணாமற் போன பத்துக் கோத்திரத்தார்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் ஒரு சாரார் கப்பல்களில் மலபார் பகுதியில் வந்திறங்கி கிராங்கனூரில் (தற்காலப் பெயர் கொடுங்கலூர்) குடியேறியிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்றனர்.

மூன்றாவது கூற்றுப்படி கி.மு. 586 ஆம் ஆண்டு நேபுகாத்நேச்சார் யூத, பென்னியமீன் ஆகிய இரண்டு கோத்திரத்தாரை பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டு போனான். 70 ஆண்டுகளுக்குப் பின் பெர்சிய அரசன் கோரேசினால் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அவர்களில் பலர் யூதேயாவுக்கு திரும்பிப் போயினர். பலர் பாபிலோனிலேயே தங்கி விட்டனர். அவர்களில் சிலர் கப்பல்கள் மூலமாய் மலபார் பகுதியில் வந்திறங்கி இங்கு குடியேறியிருக்க வேண்டும்.

நான்காவதாக கி.பி. 70 ஆம் ஆண்டு ரோம தளபதி தீத்து வெஸ்பேஸியனால் எருசலேம் தேவாலயம் அழிக்கப்பட்டு, வடச்சக்கணக்கான யூதர் கொலை செய்யப்பட்டும், அடிமைகளாக விற்கப்பட்டும், அநேகர் நாட்டை விட்டுத் துரத்தப்பட்டும் போயினர். அச்சமயத்தில் தோராயமாக 10,000 யூதர் மலபார், கொச்சின் கடற்கரை ஊர்களில் வந்து தஞ்சம் புகுந்து குடியேறினர். இக்கூற்றின்படி கிராங்கனூர் (கொடுங்கலூர்) பண்டாரினி, எலிமலா,

களளிக்கோட்டை, காஞ்சரக்கரா, குய்லான் முதலிய நகரங்களிலும் அவைகளின் சுற்றுப்புறங்களிலும் யூத குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

ஜோசப் ரபான் (Joseph Rabban)

கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் தென் இந்தியாவின் மேற்குக் கரைப் பகுதியில் பம்பாய் நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் பெனி - இஸ்ரேல் (Bene Israel) (இஸ்ரவேலின் மக்கள்) என்ற யூதரும், மலபார் பகுதியில் பெருமளவில் யூதரும் குடியிருந்தனர்.

இவர்களில், மலபார் பகுதியில் வாழ்ந்த யூதரில் ஜோசப் ரபான் (Joseph Rabban) என்ற யூத பிரமுகர் அப்பொழுது மலபாரை ஆண்டு வந்த ஜாமொரின் என்ற பட்டம் வகித்த மலபார் சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீபாஸ்கர ரவி வர்மா என்பவரின் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். அவருடைய சேவையைப் பாராட்டி ஜாமொரின் (Zamorin) ஸ்ரீபாஸ்கர ரவி வர்மா கிராங்கனூரையும் (கொடுங்கலூரையும்) அதைச் சுற்றியிருந்த அஞ்சுவண்ணம் (Anjuvannam) என்ற பகுதிக்கு அவரை கி.பி. 379 ஆம் ஆண்டு (இந்த ஆண்டைப் பற்றி பல சரித்திர ஆசிரியர்கள் வேறுபட்ட கருத்துள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர்) சிற்றரசராக நியமித்தார். இதை உறுதிப்படுத்த இரண்டு செப்புத் தகடுகளில் சாசனம் எழுதியும் கொடுத்தார். அதன்படி ஜோசப் ரபானும் (Joseph Rabban) அவருடைய சந்ததியாரும், பூமியும், சந்திரனும் இருக்குமட்டும், தலைமுறை தலைமுறையாய் ராஜ மரியாதையுடன், பரிவாரங்களுடன் யானையின் மேல் பவனி வரவும், தன் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட பாகத்தில் வரி வசூலித்துக் கொள்ளவும், அவர்கள் ஒருவருக்கும் கப்பம் கட்டாமலிருக்கவும் இன்னும் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு வரை கிராங்கனூரில் ஒரு சிறு யூத இராஜ்யம் செயல்பட்டு வந்தது. அதைப் பற்றி 14 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யூத ரபியும், புலவரும், பல நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்தவருமான ரபி நிஸ்ஸிம் (Rabbi Nissim) என்பவர் கீழ்க்கண்ட ஒரு பாடலைப் பாடியிருக்கிறார்.

I travelled from Spain

I had heard of the City of shingly

I longed to see an Israel King

Him, I saw with my own eyes.

இப்பாடலின் தாராள மொழிபெயர்ப்பு:

நான் ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து பிரயாணப்பட்டேன்.

ஷிங்ளி (Shinglyh)* என்ற நகரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன்.

ஒரு இஸ்ரேலிய அரசரைக் காண ஏங்கி இருந்தேன்.

அவரை என் கண்ணாரக் கண்டேன்.

‘ஷிங்ளி - கிராங்கனூர் (அதாவது தற்கால கொடுங்கலாருக்கு) முன்காலப் பெயர்.

இக்காலத்தில், அதாவது ஜோசப் ரபான் காலத்தில், மலபார் பகுதியில் 80,000 யூதர் வசித்து வந்ததாக சில சரித்திர வல்லுனர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

கி.பி.1565 ஆம் ஆண்டு மபலாரில் வசித்த யூதர் மேலை நாட்டு டச்சுக்காரருக்கு சாதகமாகச் செயல்பட்டார்களென்று கூறி போர்ச்சுக்கீசியர் அஞ்சுவண்ணம் குடியிருப்புக்களை தீக்கிரையாக்கி நாசப்படுத்தினர். யூதர் பல பக்கம் சிதறி ஓடினர்.

டேவிட் ரஹாபி (David Rahabi)

ரஹாபி குடும்பத்தினர் சீரியாவிலிருக்கும் அலெப்போ (Aleppo) நகரிலிருந்து கொச்சி நகருக்கு கி.பி. 1646 ஆம் ஆண்டு குடிபெயர்ந்து வந்தனர். வெகு சீக்கிரத்தில் டேவிட் ரஹாபி பிரபல வர்த்தகராகவும், மேற்கு நாடுகளின் கிழக்கிந்திய நிறுவங்களுக்கும் கொச்சி மகா ராஜாவுக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் இடைத்தரகராகவும் செயல்பட்டார். அவருடைய வீடு கொச்சியில் யூத நகரத்தில் மலபார் சிற்றரசர்களும், கனவான்களும், பிற நாட்டுத் தூதர்களும் சந்திக்கும் இடமாயுமிருந்தது. ஆகையால் கொச்சி சமஸ்தானத்தில் அவருக்கு தனி மதிப்பு இருந்தது.

கி.பி. 1690 ஆம் ஆண்டு கொச்சி மகாராஜா வாரிசில்லாமல் மரணமடைந்தார். ஆகவே பெரும்படப்பு (Perumpadappu) என்ற குடும்பத்துக்கும் வேலத்து (Vellat) என்ற குடும்பத்துக்கும் இடையே யார் வாரிசு னென்ற தாவா ஏற்பட்டது. வேலத்து குடும்பத்தார் பெரும் படப்பு குடும்பத்தாரை நாட்டை விட்டுத் துரத்தினர். ஆனால் பெரும்படப்பு குடும்பத்தார் தான் நெருங்கிய வாரிசுதாரர். அந்த வாரிசுதாரரும் அவருடைய தாயாரும் டேவிட் ரகாபியை அணுகி உதவி கேட்டனர். டேவிட் ரகாபி டச்சு நாட்டு கவர்னரோடு தனக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி வேலத்து குடும்பத்தாரை தோற்கடித்து அனுப்பிவிட்டு பெரும் படப்பு வாரிசுதாரரை ஆட்சியில் அமர்த்தினார். அதுமுதல் இந்நாள் வரையில் கொச்சி ராஜாக்கள் ரகாபி குடும்பத்தாருக்கு அதிக மரியாதை கொடுத்து நடந்து வருகின்றனர்.

எசேக்கியேல் ரஹாபி (Ezechiel Rahabi)

இவர் டேவிட் ரஹாபியின் மகன் கி.பி. 1964 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். தன் தகப்பனாரைப் போல வர்த்தக சமுதாயத்தினரிடையேயும், அரசியல்வாதிகளிடையேயும், அயல்நாட்டு வர்த்தகரிடையேயும் செல்வாக்குடையவராயிருந்தார். டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர், போர்த்துக்கீசியர், டேனிஷ்காரர் முதலிய மேல் நாட்டு வர்த்தக பெருமக்களும் இந்திய முஸ்லிம்கள், பார்சிக்கள், இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள் முதலியவர்களும் அவருடன் அதிக தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர். உதாரணமாக புனித தோமாவின் சபையைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு தகுதியான பேராயர் வேண்டுமென்று எசேக்கியேல் ரஹாபியை அணுகியபொழுது அவர் 1747 ஆம் ஆண்டு மொசப்பத்தேமியாவிலுள்ள பஸ்ரா (Basra) நகரிலிருந்து ஒரு தகுதியான பேராயரைக் கொண்டு வர ஒழுங்கு செய்தார்.

உலகம் முழுவதிலுமுள்ள யூதர்களுடன் ஓரளவுக்குத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். ஹாலந்து நாட்டிலிருந்து எபிரேய வேதாகமங்களும், தால்முட்களும், இதர யூத சமய புத்தகங்களையும் வரவழைத்துக் கொடுத்ததுமல்லாமல், கொச்சி யூதருக்காக ஹாலந்து நாட்டிலிருந்து யூத ஜெப புத்தகங்களை அச்சடித்துக் கொண்டு வந்து விநியோகித்தார். பல இடங்களில் யூத ஜெப ஆலயங்கள் கட்டவும், பழுது பார்க்கவும் வேண்டிய திரவியத்தைக் கொடுத்து உதவினார்.

கி.பி. 1766 ஆம் ஆண்டு ஹைதர் அலி மேற்குக் கரை நோக்கிப் படை எடுத்து வந்தபோது எசேக்கியேல் ரஹாபி தன் மூன்று மகன்களிடம், அக்காலத்தில் அதிக அரிதாயும், மதிப்பு மிக்கதாயும் கருதப்பட்ட வெடியுப்பும் வெள்ளைச் சீனியும் விலையுயர்ந்த மாணிக்கக் கற்களையும் ஹைதர் அலிக்குப் பரிசாக அனுப்பினார். அதோடு கொச்சி மகாராஜா 2,00,000 ரூபாயும், எட்டு யானைகளையும் பரிசாக அனுப்பினார். இவைகளைப் பெற்றுக் கொண்ட, ஹைதர் அலி கொச்சி சமஸ்தானத்தை விட்டு சந்தோஷமாக திரும்பிப் போனார். இவ்விதமாக எசேக்கியேல் ரஹாபி தான் வாழ்ந்த நாட்டைத் தன் சொந்த நாடாகக் கருதி செயல்பட்டு வந்தார்.

கி.பி. 1768 ஆம் ஆண்டு எசேக்கியேல் ரஹாபி ஹாலந்து நாட்டின் தலைநகர் அம்ஸ்டர்டாமிலிருந்து ஒரு பிரபல வர்த்தகருக்கு மலபார் யூனியன் சரித்திரத்தைப் பற்றி எழுதிய கடிதம் இன்னும்

பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல 1787 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நியூயார்க் நகரிலிருந்த சாலமோன் சைமன் (ப) என்ற யூதருக்கு எழுதிய கடிதமும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதாரம்:

1. Kerala and Her Jews - A paper read by Mr. S.S. Koder before the Kerala History Converntion on 18.5.1955.
2. Castes and Tribes of Southern India by Edgar Thurston, Vol. li
3. Studies of Indian Jewish Identity by Nathan Katz.

யூதர் முதலாவது மலபார் பகுதியில் வந்து குடியேறியது முதல் மலபார், கொச்சி இந்து அரசர்களால் ஒருவிதமான பாரபட்சம் இல்லாதபடிக்குக் கௌரவமாகவே நடத்தப்பட்டனர். போர்த்துக்கீசியரால் மட்டும் கி.பி. 1585 ஆம் ஆண்டு முதல் கொஞ்சம் பாடு அனுபவித்தனர். ஆனால் கி.பி. 1795 ஆம் ஆண்டு முதல், ஆங்கிலேயர் இப்பகுதிகளை ஆளத் துவங்கியது முதல், சமாதானாகவே வாழ்ந்து வந்தனர்.

கி.பி. 1948 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரேல் நாடு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பின், மலபார், கொச்சின் பகுதிகளில் வசித்து வந்த யூதரும், இன்னும் உலகத்தில் அநேக நாடுகளில் வசித்து வந்த யூதரும் ஓசியா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேற்றத்தக்கதாக தங்கள் மூதாதையருக்கு ஆண்டவர் வாக்குத் தத்தம் பண்ணிய நாட்டில் போய்ச் சேர உந்தப்பட்டு குடிபெயர்ந்து இஸ்ரேல் நாட்டில் போய் குடியேறினர்.

முன்னுரைப்பு:

ஓசியா 1:11 (கி.மு. 785)

“அப்பொழுது யூதா புத்திரரும் இஸ்ரேல் புத்திரரும் ஏகமாய்க் கூட்டப்பட்டு, தங்களுக்கு ஒரே அதிபதியை ஏற்படுத்தி, தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு வருவார்கள்.”

ஒருவேளை மலபார் பகுதியில் வந்து குடியேறியவர்கள் காணாமற் போன பத்துக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். அதைப் போல மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் குடியேறிய பெனி இஸ்ரேயல் என்ற கூட்டத்தாரும் கூட காணாமற் போன பத்துக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த இஸ்ரவேலராய் இருக்கலாம். கொச்சியில்

குடியேறியவர்கள் யூதா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த யூதர், ஆக இந்த இரு கூட்டத்தாரும் இஸ்ரேல் என்ற இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின் தாங்கள் தற்காலிகமாக குடியிருந்த பகுதிகளிலிருந்து புறப்பட்டு, ஒரே ஜனாதிபதி, ஒரே பிரதம மந்திரி, ஒரே பாராளுமன்றத்துக்குக் கீழ் இஸ்ரேல் என்ற நாட்டில் யூதரென்றே ஒரே பெயரோடு போய்க் குடியேறி ஒசியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றினார்கள்.

கொச்சி / மலபாரில் வாழ்ந்த யூதரும் நீலகிரியில் வாழும் தொதுவர், படகரும்

நீலகிரியில் வாழும் தொதுவர்கள், படகர்கள் ஆகியோரின் மூதாதையருக்கு கொச்சி/ மலபாரிலிருந்த யூதர்களோடு தொடர்பு இருந்திருக்கலாம் என்று ஒரு சமயம் நம்பப்பட்டது. (P.:78, The Folk songs of Southern India, 1871. C.E. Gover, Higginbothams Ltd. Madras, Kazhagam Reprint, 1959)

படகர்கள் இன்றளவும் பின்பற்றி வருகிற ‘கரு உறருசுவது’ (போக்குக்கன்று விடுதல்) என்கிற சடங்குக்கும், வேலியராகவும் 16:20-22 ஆம் வசனங்களில் குறிப்பிடப்படும் போக்கோடு (Scape-goat) நியமனத்துக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வியக்கத்தக்கது.

2) பெனி இஸ்ரவேல் (bene Israel) (இஸ்ரவேலின் மக்கள்) என்று அழைக்கப்படும் பம்பாயிலும் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திலும் குடியேறிய யூதர், மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் கோலாபா மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களில் இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஏதோ ஒரு காலத்தில் வந்து குடியேறியிருக்கிறார்கள். சில சரித்திர ஆசிரியர்கள், இவர்கள் அசீரியாவுக்குக் கொண்டு போகப்பட்ட சிறைக்கைதிகளின் சந்ததியார்; காணாமற் போன பத்துக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுகின்றனர். இவர்கள் வந்து குடியேறி மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களை ஆட்டி எண்ணெய் எடுத்து விற்றும், தச்சு வேலை செய்தும், சிறு வியாபாரம் செய்தும் ஜீவித்தனர். தலைமுறை தத்துவமாக ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் இக்கிராமங்களில் இந்துக்களின் மத்தியில் வசித்து வந்தபடியால் சில இந்திய பழக்கவழக்கங்களை ஏற்றுக் கொண்டனர். அதோடு மராட்டிய மொழியே அவர்களுடைய தாய் மொழியாகி விட்டது. எபிரேய மொழி அவர்களின் சமயத் தொடர்பான மொழியாக மட்டும், அவர்கள் ரபிமார் உபயோகிக்கும் மொழியாகி விட்டது. என்றாலும் அவர்களுடைய யூத கலாச்சாரத்தை மட்டும் வைராக்கியமாகக் கடைப்பிடித்தவர்களாக இருந்தனர்.

பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி கி.பி. 1750 ஆம் ஆண்டு தங்கள் தலைமைக் காரியாலயத்தை சூரத்திலிருந்து சிறு தீவாக இருந்த பம்பாய்க்கு மாற்றியது. அது முதல் கிராமப் புறங்களில் வசித்த பெனி இஸ்ரேலிய யூதர் சிறுகச் சிறுக இக்கடற்கரை நகரத்தில் வந்து வசிக்கத் துவங்கினர். கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் இராணுவத்திலும் பெனி இஸ்ரேலிய பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அதில் அநேக யூத வாலிபர் சேர்ந்து இராணுவத்தில் பெரிய பதவிகளுக்கும் உயர்த்தப்பட்டனர்.

பெனி இஸ்ரேலிய யூதர் தங்களுடைய யூதப் பெயர்களுடன் அடையாளத்திற்காகத் தாங்கள் வசிக்கும் கிராமங்களின் பெயரையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டனர். கொலாபா மாவட்டத்தில் அநேக ஊர்களின் பெயர்கள் 'கார்' என்று முடியும்; உதாரணமாக, வர்க்கர்கார் என்ற கிராமத்தில் வசிக்கும் பெஞ்சமின் ஜேக்கப் என்பவர் தன் பெயரோடு சேர்த்து பெஞ்சமின் ஜேக்கப் வர்க்கர்கார் என்று அழைக்கப்படுவார்.

கி.பி. 1836 ஆம் ஆண்டு வில்ஸன் (Wilson) என்ற ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த மிஷனெரி எடுத்த மக்கள் தொகை கணக்கின்படி கொலாபா மாவட்டத்திலும் பம்பாய் நகரிலும் 8,000 பெனி இஸ்ரேலிய யூதர் குடியிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

பம்பாய் வளர்ச்சியடைய அடைய பெனி இஸ்ரேலியர் அதிக அளவில் பம்பாயில் வந்து குடியேறி படித்துப் பட்டம் பெற்று, அரசாங்க அலுவலகங்களிலும், வங்கிகளிலும், கல்லூரிகளிலும், மற்ற வர்த்தக நிறுவனங்களிலும் உயர்ந்த நிலைகளை அடைந்தனர். எசேக்கியேல் ஜோசப் ராஜ்பூர்க்கார் (Ezekiel Joseph Rajpurkar) என்பவர் 1871 ஆம் ஆண்டு பம்பாய் பல்கலைக் கழகத்தில் எபிரேய மொழி தேர்வாளராகவும், 1875 ஆம் ஆண்டு கலையியலுக்குத் தேர்வாளராகவும், 1879 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவு பெற்ற பெருந்தகையராகவும், நியமிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1875 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் பெனி இஸ்ரேலிய யூதருக்காக எபிரேய மொழியையும் கற்றுத் தர தனியாக அவர்களாலேயே ஒரு நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வந்தது.

கி.பி. 1838 ஆம் ஆண்டு ஷெலோமா சாலேம் ஷுராபி (Shelomo Salem Shurrabi) என்பவர் இவருடைய மூதாதையர் யேமன் நாட்டில் குடியேறிய யூதர்) கப்பல் சேதத்தில் தப்பி அலிபாக் (Alibag)

என்ற மகாராஷ்ட்ரா கடற்கரையில் கரையேறினார். அவருடைய வாழ்நாளில் பெனி இஸ்ரேலிய யூதருக்காக பம்பாயில் ஒன்றும், ரெவ்டாண்டா (Ravdanda) என்ற ஊரில் ஒன்றும், அலிபாகில் (Alibag) ஒன்றும், பன்வேல் (Panvel) என்ற இடத்தில் ஒன்றுமாக நான்கு யூத ஜெப ஆலயங்களைக் கட்டிக் கொடுத்தார். கொலாபா மாவட்டத்திலும் தாலி-கோஸ்லே (Tale - Ghosale) என்ற கிராமத்தில் 1849 ஆம் ஆண்டும், பென் (Pen) என்ற கிராமத்தில் 1863 ஆம் ஆண்டும், பொய்நாட் (Poynad) என்ற கிராமத்தில் 1866 ஆம் ஆண்டும், பொர்லேய் (Borlai) என்ற கிராமத்தில் 1882 ஆம் ஆண்டும், அஷ்டமி (Ashtami) என்ற கிராமத்தில் 1882 ஆம் ஆண்டும், மசாலா (Mhsala) என்ற கிராமத்தில் 1886 ஆம் ஆண்டும், போஸ்ட் கொர்டே (Post Chorde) என்ற கிராமத்தில் 1892 ஆம் ஆண்டும், நந்தக்வோன் (Nandgaon) என்ற கிராமத்தில் 1896 ஆம் ஆண்டும் யூத ஜெப ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. இன்னும் கோசாலே விர்ஜோலி (Ghosale Virjoli), முரூட் (Murud), சிரீவர்தன் (Shriwardhan) என்ற கிராமங்களிலும் யூத ஜெப ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவைகள் கட்டப்பட்ட ஆண்டுகள் தெரியவில்லை.

இப்பிராந்தியத்தில் யூத மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும், முஸ்லிம்களும், இந்துக்களும் அதிக ஒற்றுமையாக ஜீவித்து வந்தனர். இவ்விடங்களில் யூதருக்குத் தனிப்பட்ட கல்லறை இடங்களில்லாதபடியால் யூதர்கள் முஸ்லிம்களின் கல்லறைகளில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார்கள்.

பெனி இஸ்ரவேலரின் ஜனத்தொகை கி.பி. 1836 ஆம் ஆண்டு 8,000 என்று கணிக்கப்பட்டிருந்தது. கி.பி.1951 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்க ஜனக் கணக்குப்படி 25,000 ஆக இருந்தது. ஆனால் கி.பி. 1948 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரேல் நாடு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பின் அதிகப்படியான பெனி இஸ்ரேலிய யூதர் இஸ்ரேல் நாட்டிற்குக் குடிபெயர்ந்து போய்விடனர். என்றாலும் கி.பி. 1995 ஆம் ஆண்டு தோராய மதிப்பின்படி இன்னும் பம்பாயிலும், மற்ற மகாராஷ்ட்ரா பகுதியிலும், 5,000 பேர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இஸ்ரேல் நாட்டில் இந்தியாவிலிருந்து போய்க் குடியேறிய பெனி இஸ்ரேலியரின் எண்ணிக்கை 45,000 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

3) முகலாய சக்கரவர்த்திகளின் அரச சபையில் பணிபுரிந்த யூதர்கள்

பாரசீக நாட்டிற்கும் இந்தியாவிற்கும் முகலாயர்களின் காலத்தில் அதிக வர்த்தகத் தொடர்பு இருந்தபடியால் அவர்களுக்கு

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அதிகமாகத் தேவைப்பட்டனர். யூதர்களில் அநேகர் இரு மொழிகளிலும் வல்லுனர்களாயிருந்தபடியால் முகலாய சக்கரவர்த்திகளின் அரசவைகளில் அநேக யூதர்கள் செல்வாக்குடையவர்களாக அமர்ந்திருந்தனர்.

4) பாக்தாத் யூதர்

சீரியாவிலிருந்தும், இராக் நாட்டிலிருந்தும் வந்த அரபு மொழி பேசும் யூதர், இவர்கள் வர்த்தகர்களும், செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுமாக இருந்தனர். இவர்கள் பம்பாய், கல்கத்தா, ரங்கூன் முதலிய நகரங்களில் குடியேறி தங்கள் வர்த்தகத்தை மேற்கே லண்டன் மாநகரத்திலிருந்து கிழக்கே சீனாவில் ஷாங்ஹேய் நகரம் வரை நடத்தி வந்தனர்.

மும்பாயில் பாக்தாதிய யூதரில் பிரபலமானவர்கள் டேவிட் சசூன் (David Sassoon) குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் பஞ்சு ஏற்றுமதியிலிருந்து, நூல், நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு மும்பாயிலும், பூனாவிலும் அநேக துணி செய்யும் மில்களை ஆரம்பித்து நடத்தி பெரும் செல்வந்தர்களாகவும், மதிப்பிற்குரியவராகவும் பரோபகாரிகளாகவும் விளங்கினர்.

டேவிட் சசூனின் எட்டு ஆண் மக்களில் ஏழு பேர் இங்கிலாந்தில் போய் குடியேறினர். கடைசி மகன் இந்திய மில்களையும் மற்ற வர்த்தகத்தையும் கவனித்து வந்தார். இவர்கள் மில்களிலும், வர்த்தக ஸ்தாபனங்களிலும், இவர்கள் ஆரம்பித்த பாங்க் ஆப் இந்தியா (Bank of India) வங்கியிலும் பெரும்பாலான பெனி இஸ்ரேலிய யூதர் ஊழியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். பாக்தாதிய யூதருக்கும், பெனி இஸ்ரேலிய யூதருக்கும் பெண் எடுப்பது அல்லது கொடுப்பதில் உறவு என்பதே கிடையாது.

கல்கத்தாவில் யூதர்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் ஷாலோம் ஒவாத்யா ஹ கோஹன் (Shalom Ovadya HaCohen) என்ற யூதன் வட சீரியா நாட்டிலுள்ள அலெப்போ நகரிலிருந்து கல்கத்தா நகரையடைந்தார். அவர் தன்னுடைய வர்த்தகத்தை விஸ்தரித்து, அயோத்தியின் நவாபுக்கு (Nawab of Oudh) விலையுயர்ந்த மாணிக்கக் கற்கள், நகைகள், அரேபியக் குதிரைகள், பன் நீர் முதலிய அரிய பொருட்களை வரவழைத்துக் கொடுப்பவராகச் செயல்பட்டார். ஷாலோம் ஒவாத்யாவும் அவருக்குப் பின்னால் அவருடைய மருமகனும் கல்கத்தாவிலிருந்த யூதருக்கு சமூகத் தலைவர்களாகவும், மதத் தலைவர்களாகவும் செயல்பட்டு வந்தனர்.

அச்சமயத்தில் கல்கத்தாவில் வந்து குடியேறிய பாக்தாதிய யூதர் சீனாவோடு அபின் வியாபாரம் செய்து பெரும் பொருளிட்டினர்.

டேவிட் எஸ்றா (David Ezra) (1871 – 1947) என்பவர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் சர் (Sir) என்ற கௌரவ பட்டம் அளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார். அவரோடு கூட இ.மேயர் (E. Meyer) என்ற யூதனும் சேர்ந்து கல்கத்தாவில் பெயர் பெற்ற வர்த்தகர்களாக பெரும் செல்வந்தர்களாகி, பின்னர் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இங்கிலாந்தில் போய்க் குடியேறினர்.

கல்கத்தாவின் யூத ஜனக் கணக்கு கீழ்க்கண்டவாறு:

ஆண்டு	யூதர்களின் எண்ணிக்கை
1816	50
1822-23	100
1837	300
1841	636
1866	681
1876	952
1881	982
1891	1387
1901	1919
1911	1920
1921	1820
1931	1830
1951	1945
1961	1191

1948 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரேல் நாடு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பின் கல்கத்தாவில் வசித்த யூதரில் அநேகர் இஸ்ரேல் நாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். 1996 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி கல்கத்தாவில் வசித்த யூதர் 250 பேர் மட்டுமே.

முதலாம் உலக மகா யுத்தத்திற்கு முன் பி.என். எலையாஸ் (B.N. Elias) என்ற யூதன் கல்கத்தாவில் ஒரு சணல் ஆலையை நிறுவினார். அதன்பின் ஒரு பெரிய புகழ் பெற்ற சிகரெட் கம்பெனியும், ஒரு பிரசித்தி பெற்ற தங்கும் விடுதியும், இன்னும் பல சொத்து பரிமாறும் நிறுவனங்களும், அவரால் நிறுவப்பட்டன. பின்னர் யூதரும் உள்நாட்டவரும் சேர்ந்து பங்கு மார்க்கெட்டும், எலும்பு ஆலைகளும் இன்னும் பல நிறுவனங்களும் ஆரம்பித்தனர்.

பாங்க் ஆப் இந்தியா (Bank of India) வை ஆரம்பித்த டேவிட் சசூனின் உறவினர் சர் சசூன் டேவிட் (Sir Sassoon J. David) என்பவர் (1849 - 1926) சிலருடைய ஒத்துழைப்போடு மத்திய பாங்க் ஆப் இந்தியா (Central Bank of India) வை ஸ்தாபித்தார்.

கல்கத்தாவிலிருந்த இப்பணக்காரர்கள் 1940ஆம் ஆண்டு வரை எருசலேமிலிருந்த யூத பல்கலைக் கழகத்திற்கு வேண்டிய பண உதவி செய்து வந்தனர்.

5) மதம் மாறிய இந்தியர்கள்

சில இந்து குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இந்தியர்கள் யூதர்களாக மதம் மாறி தங்கள் அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொண்டனர் என்றும் தெரிய வருகிறது. உதாரணமாக:

1) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கல்கத்தாவில் அபிஜித் குகா (Abhijit Guha) என்ற ஒரு பெயர் பெற்ற வழக்கறிஞர் இருந்தார். அவர் யூத மார்க்கத்தைத் தழுவி தன் இரண்டு பெண் மக்களையும் யூத மார்க்கத்தில் வளர்த்தார். அவர்களில் ஒருவர் ஹன்னா (Hannah) என்பவர் டெல்லியில் ஒரு பெயர் பெற்ற மருத்துவர். டாக்டர் அருண் சென் (Dr. Arun Sen) என்பவரை மணம் முடித்து திருமதி ஹன்னா சென் (Hanna Sen) ஆகி, லேடி இர்வின் காலேஜ் ஆரம்பித்து அதன் முதல்வாரானார் (Principal of Lady Irwin College). இவ்வம்மையார் கடைசி வரை பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் யூத சமுதாயத்திற்கும் பாடுபட்டு வந்தார்.

2) இவர்களைப் போல வங்காளத்தில் பெரிய மிராசதாரர்களாக இருந்த பெய்க்பரா ராஜ் (Palkpara raj) என்ற குடும்பத்தினர் யூத மதத்தைத் தழுவி யூதர்களாக லண்டன் மாநகரில் போய்க் குடியேறினர்.

லெப்டினென்ட் ஜெனரல் ஜே.எப்.ஆர். ஜேக்கப்ஸ் (Lt. Gen J.F.R. Jacobs) இந்திய இராணுவத்தில் பெரிய பதவி வகித்து, பங்களாதேஷ் விடுதலைப் போரில் இந்தியாவிற்குப் பெருமை தேடித் தந்தார்.

சுலோச்சனா (ரூபி மேயர்ஸ்) (Sulochana) (Ruby Meyers) என்ற நடிகையும், நதீரா (Nadeera) என்ற நடிகையும் யூதப் பெண்மணிகள். இந்திய திரைப்பட நடிகைகளாக பெரும் பெயர் பெற்றனர்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின் சிறந்த தேசிய சேவைக்காக பத்ம ஸ்ரீ விருது வழங்கப்படுவது நமக்குத் தெரியும். இந்தியாவின் முழு ஜனத்தொகையோடு ஒப்பிடும்போது யூதருடைய ஜனத்

தொகை மிக மிக சொற்பம். அப்படியிருந்தும் நான்கு யூதர்கள் இந்த விருதைப் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதைக் காணும்போது சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் எவ்வளவு தன்னலமற்ற சேவையைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது விளங்குகிறது. இந்திய அரசாங்கம் அவர்களுடைய தன்னலமற்ற சேவையை மதித்து பத்மஸ்ரீ விருதை அவர்களுக்கு வழங்கி அவர்களைக் கௌரவித்திருக்கிறது. அவர்களின் விபரம்:

1. டாக்டர் செல்வி ஜெருஷா ஜிராட் (Dr. Miss Jerusha Jhirad)

டாக்டர் செல்வி ஜெருஷா ஜிராட் பெண்கள் மருத்துவத்தில் உலகப் புகழ் பெற்றவர். இவருடைய தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டி 1966 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் பத்ம ஸ்ரீ விருதை இவருக்கு வழங்கியது.

2. திரு. டேவிட் ஆபிரகாம் (Mr. David Abraham)

யூதரான இவர் பிரக்கியாதி பெற்ற திரைப்பட நடிகரும் விளையாட்டு வீரருமாவார். இந்திய அரசாங்கம் இவருக்கு 1969 ஆம் ஆண்டு பத்மஸ்ரீ பட்டம் கொடுத்து இவரைக் கௌரவித்தது.

3. திரு. எஸ்றா மிர் (Mr. Ezra Mir)

யூதரான இவர் பிரசித்தி பெற்ற திரைப்பட இயக்குனர். இவர் இயக்கிய திரைப்படங்களின் தரத்தை உணர்ந்த இந்திய அரசாங்கம் இவருக்கு 1970 ஆம் ஆண்டு பத்மஸ்ரீ பட்டம் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தது.

4. எசேக்கியேல் நிஸிம் (Mr. Ezekial Nissim)

யூதரான இவர் மும்பாய் பல்கலைக்கழகத்தில் அமெரிக்க இலக்கியத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.

இவருடைய தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டி இந்திய அரசாங்கம் இவருக்கு பத்மஸ்ரீ பட்டம் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தது.

உவால்ட்மர் மொர்தகாய் ஹாஃப்கீன் (Waldemar Mordecia Hafkine)

1860 ஆம் ஆண்டு மொர்தகாய் ஹாஃப்கீன் இரஷ்யாவிலுள்ள ஒடேசா நகரில் ஒரு எளிய யூதக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். 1884 ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞானத்தில் அறிவர் பட்டம் பெற்றார். அவர் கிறிஸ்தவராக மாறினால் அக்கல்லூரியிலேயே வேலை

கொடுப்பதாகக் கூறினார். ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டு பாரிஸ் நகருக்குச் சென்று ஒரு சிறு வேலையை ஒப்புக் கொண்டு ஓய்வு நேரங்களில் தனது ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி வந்தார். 1892 ஆம் ஆண்டு காலரா நோய் ஐரோப்பா கண்டம் முழுவதும் பரவியது. அச்சமயம் ஹாஃப்கீன் தன் ஆராய்ச்சியின் மூலம் அந்நோய்க்கு தடுப்பு ஊசி மருந்து கண்டுபிடித்து நோயை ஒழித்துக் கட்டினார்.

1893 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் காலரா நோய் பரவிய பொழுது அப்பொழுது ராஜ பிரதிநிதியாய் பதவி வகித்த டஃப்ரின் பிரபு (Lord Dufferin - Viceroy in India) ஹாஃப்கீனை இந்தியாவிற்கு வரும்படி வருந்தி அழைத்தார். 1893 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தா நகரை அடைந்து இரண்டு இந்திய மருத்துவர்களோடும், சில சிப்பந்திகளோடும் ஒரு சிறு ஆய்வுக் கூடம் அமைத்து காலரா நோய் பரவிய இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று ஊசி மருந்து உபயோகித்து நோயைக் கட்டுப்படுத்தினார். அவர் சம்பளமில்லாமல் இலவசமாகவே இவ்வழியத்தைச் செய்தார்.

1896 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் பிளேக் (பு) வந்து ஜனங்கள் நகரை விட்டு ஓட்டம் பிடித்தனர். இந்திய அரசாங்கம் ஹாஃப்கீனை பம்பாய் நகருக்கு போய் உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. அங்கு போய் ஒரு சிறு ஆய்வுக் கூடத்தை அமைத்து மூன்று மாதங்களில் பிளேக் நோயைக் கட்டுப்படுத்தி ஊசி மருந்தைக் கண்டுபிடித்து நோயையும் கட்டுப்படுத்தினார். ஜெர்மனி, சீனா, பிரான்ஸ், இரஷ்யா முதலிய நாடுகளிலிருந்து அவ்வரசாங்கங்கள் தங்கள் விஞ்ஞானிகளை பம்பாய்க்கு அனுப்பி இம்மருந்தின் செய்முறைகளைக் கண்டு வரும்படி அனுப்பின. அம்மையம் 'பிளேக் ஆராய்ச்சி ஆய்வுக்கூடம்' (Plague Research Laboratory) என்ற பெயரில் இயங்கியது.

ஹாஃப்கீனுடைய அரிய சேவையைப் பாராட்டி விக்டோரியா மகா இராணியார் அவருக்கு ஸி.ஐ.இ. (C.I.E. Companion of the Order of the Indian Empire) என்ற பட்டத்தை அளித்து கௌரவித்தார். 1902 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாபில் பிளேக் ஆரம்பித்த பொழுது அங்கு போய் தன் ஊழியத்தைச் செய்து முடித்தார். 1907 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவுக்குத் திரும்ப வந்து, 1915 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்று சவிட்சர்லாந்தில் லாசேன் நகரில் 1930 ஆம் ஆண்டு மரித்தார்.

அவர் கல்யாணம் செய்து கொள்ளவில்லை; தன் ஜீவியம் முழுவதும் தொண்டு செய்வதிலேயே செலவு செய்தார். தான் இறக்குமுன் 1929 ஆம் ஆண்டு தன் சம்பாத்தியத்தை தன்

ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கும், கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள வாலிப யூதர்களுடைய மதக் கல்விக்காகவும் தானம் செய்தார்.

1925 ஆம் ஆண்டு அவர் ஆரம்பித்த 'பிளேக் ஆராய்ச்சி ஆய்வுக் கூடம்' (Plague Research Laboratory) அவரை கௌரவிக்கும் வகையில், 'ஹாஃப்கீன் ஸ்தாபனம்' (Hafkine institute) என்று பெயரிடப்பட்டது. 1964 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் அவரை கௌரவிக்கும் வகையில் அவர் பிறந்த 104 ஆவது வருட விழாவன்று அவர் படம் போட்ட தபால் தலையை வெளியிட்டது.

(Source: Shalom India Israel Centre Bulletin Feb. 94)

இந்தியாவில் மூன்றாவது பெரிய நகரமான மும்பையில் மூன்று யூதர்கள் பல காலங்களில் மாநகர் முதல்வர்களாக பதவி வகித்திருக்கின்றனர். இவர்கள் பொதுமக்கள் மத்தியில் நன் மதிப்புப் பெற்றும், பொது ஜனங்களின் வாழ்வில் அக்கறைகாட்டி, நடந்து கொண்டதினிமித்தம் இப்பெரிய பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்.

1. சர் சூசன் டேவிட் (Sir Sassoon J.David)
2. திரு. மேயர் நிஸிம் (Mr. Meyer Nissim)
3. டாக்டர் இ. மோஸஸ் (Dr. E. Moses)

கல்கத்தா நகரில் சர் டேவிட் எஸ்ரா (Sir David Ezra) என்ற யூதர் நகரில் ஷெரிப் (Sheriff) என்ற பதவியை வகித்து, (அதாவது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை பெற்ற ஒரு பொறுப்புள்ள பொது நல அதிகாரி) இந்திய நாட்டில் யூதருக்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கிறார்.

இந்திய ராணுவத்தில் யூத பிரிவு ஒன்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கிறது. ராணுவத்தில் சில யூதர் பெரிய பதவிகளையும் வகித்திருக்கின்றனர். உதாரணமாக பங்களாதேஷ் விடுதலைப் போராட்ட சமயத்தில் இந்திய இராணுவத்தின் கிழக்குப் பகுதிக்கு (Eastern Command of the Indian Army) தளபதியாக லெப்டினன்ட் ஜெனரல் ஜே.எப்.ஆர். ஜேக்கப் (Lieutenant General J.F.R. Jacob) பதவி வகித்திருக்கின்றார்.

லெப்டினன்ட் ஜெனரல் ஜே.எப்.ஆர். ஜேக்கப் பட்டாளத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். என்றாலும் அவருடைய கடமை உணர்ச்சி யூத குலத்தவனாயிருந்தும் இந்தியாவின் மேலுள்ள தேசப்பற்று, பொறுப்புணர்ச்சி, ஜனங்களை அடக்கி ஆளும் திறமை, சடுதியில் சரியான முடிவெடுக்கும் சக்தி, புத்தி கூர்மை முதலியவைகளைக்

கருத்தில் கொண்டு, 1998 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் இந்தியாவை ஆளப் பதவியேற்ற பாரதீய ஜனதா கூட்டணி அரசு புதிதாக மாநிலங்களுக்கு ஆளுனர்களை நியமித்த பொழுது ஓய்வு பெற்ற லெப்டினென்ட் ஜெனரல் ஜே.எப்.ஆர். ஜேக்கப் (Lt. General J.F.R. Jacob) அவர்களை கோவா யூனியன் பிரதேசத்தில் ஆளுனராக நியமித்தது. (ஆதாரம் ஹிந்து நாளிதழ், 18.04.1998)

இந்திய நாட்டில் இப்பொழுது நிலவி வரும் போட்டிகளின் மத்தியில் ஒரு ஆளுனர் பொறுப்பை ஒரு யூதனுக்கு இந்திய அரசு வழங்கியிருக்கிறதென்றால், இக்காலத்தில் ஆண்டவர் செப்பனியா 3:19 ஆம் வசனத்தில் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார் என்பது புலனாகிறது.

இந்திய ராணுவம் ஒரு யூதனுக்கு ராணுவத்தில் இரண்டாவது உன்னத பதவியை (முதல் உன்னத பதவி ஜெனரல்) அளித்திருக்கிறதென்றால் அந்த அதிகாரியின் கடமை உணர்ச்சியை இந்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு மதித்திருக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

பர்மாவில் யூதர்கள்

முதன் முதல் சாலமோன் காபிரியோல் (Solomon Gabriaol) என்ற பெனி - இஸ்ரேலிய யூதன் இந்தியாவிலிருந்து போய் அலாங்பயா (Alaungpaya) என்ற பர்மிய அரசனின் படையில் கி.பி. 1752 - 60 வரை பொறுப்பு வகித்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் பாக்தாதிய யூதர் பிரிட்டன் பர்மாவை ஆட்சி செய்த காலத்தில் ரங்கூன், சிங்கப்பூர், பினாங்கு, ஷாங்ஹேய், ஹாங்காய் முதலிய நகரங்களுக்குப் போய் அபின் வியாபாரம் செய்ததாகத் தெரிகிறது.

கி.பி.1840 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவிலிருந்து இரண்டு யூதர் - ருமேனியாவிலிருந்து கோல்ட்பர்க் (Goldberg) என்பவரும், கலீசியா (Galicia) விலிருந்து ஷ்லொமோ ரீன்மான் (Shlomo Reinman) என்பவரும் பர்மாவுக்கு வந்து பிரிட்டிஷ் படைகளுக்கு தேக்கு மரம் வெட்டி விநியோகித்தனர். பர்மா தேக்கு மரத்திற்குப் பேர் போன நாடு என்பது நமக்குத் தெரியும்.

இதற்குப் பின் பாக்தாதி யூதர் வந்து ரங்கூன் (Rangoon), மான்டேல (Mandalay), மோல்மீன் (Moulmein), பஸ்ஸீன் (Bassein), மெய்மயோ (Maymyo), டூங்கூ (Toungoo) முதலிய நகரங்களில் வியாபார மையங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். கி.பி. 1885 ஆம் ஆண்டுக்குள் இராக், சீரியா, எகிப்து, மகாராஷ்டிரா, கொச்சின் முதலிய இடங்களிலிருந்து யூதர் பர்மாவுக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

கி.பி. 1853 ஆம் ஆண்டு ரங்கூனில் யூத ஜெப ஆலயம் கட்ட இடமும், கல்லறைக்கு இடமும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டே ஆலயம் கட்டப்பட்டது. 1907 ஆம் ஆண்டு மான்டலே நகரில் ஒரு ஜெப ஆலயமும், யூத கல்லறைத் தோட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. பஸ்ஸின் நகரிலும், மோல்மீன் நகரிலும் ஜெப வீடுகள் அமைக்கப்பட்டதோடு 1932 ஆம் ஆண்டு ரங்கூனில் இரண்டாவது ஜெப ஆலயம் கட்டப்பட்டது.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் ஆரம்பமான சமயம் பர்மாவில் 2500 யூதர்களும், அதில் 2000 பேர் ரங்கூனிலும் வசித்து வந்தனர். பர்மாவை ஜப்பானியர் தாக்கிய பொழுது அநேகர் படகுகள் மூலமாகவும், தரை மார்க்கமாகவும், இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தனர். தாங்கள் அருமையாகச் சேகரித்து வைத்திருந்த 42 தோராய சுருள்களையும், 142 பேழை அலங்கார மூடிகளையும், 1955 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரேல் நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். கி.பி. 1956 ஆம் ஆண்டு பர்மீய முஸ்லிம்கள் அங்குள்ள யூதர்களுக்கு விரோதமாக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். அதன்பின் 1962 ஆம் ஆண்டு பர்மா சுதந்திரம் பெற்று கம்யூனிஸ்டுகள் உடமைகளை தேசியமயமாக்கிய பொழுது யூதர்கள் பெரு நஷ்டமடைந்து நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். 1967 ஆம் ஆண்டு ஆறு நாள் யுத்தத்தில் எகிப்து அரபு நாடுகளும், படுதோல்வியடைந்தபோதும் முஸ்லிம்கள் ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணி ரங்கூன் யூத ஜெப ஆலயத்தை நாசப்படுத்தினர்.

கி.பி.1886 ஆம் ஆண்டு பர்மா, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால், இந்தியாவோடு சேர்க்கப்பட்டது. அதுமுதல் பர்மாவிலிருந்த பாக்தாதிய யூதர் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தனர். எல்லிஸ் சேஃபர் (Ellis Safaer) என்ற யூத குடும்பம் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தனர். அவர்களுடைய ரங்கூனில் கட்டப்பட்ட புது மாளிகையை பர்மாவின் பிரிட்டிஷ் கவர்னர் ஜெனரல் (British Governor - General) தங்கச் சாவியால் திறந்து வைத்தார். அக்காலத்தில் யூதரின் செல்வாக்கு அதிகமாயிருந்தது என்பதற்கு உதாரணம் ரங்கூன் நகராட்சித் தலைவர் (Mayor of Rangoon) ஒரு யூதன். அதைப் போல பஸ்ஸின் (Bassein) நகராட்சித் தலைவரும் (Mayor of Bassein) ஒரு யூதன். ரங்கூனில் ஒரு முக்கிய வீதியின் பெயர் ஜூடா எசேக்கியேல் (Judah Ezekiel) என்பவரின் ஞாபகார்த்தமாகப் பெயரிடப்பட்டது. சாலமோன் என்ற யூத குடும்பத்தாரும் எல்லிஸ் சேஃபர் குடும்பத்தாரும் பரோபகாரிகளாக ரங்கூன் நகரத்தை அழகுபடுத்த தங்கள் திரவியத்தை நன்கு செலவு செய்தனர். இவ்விதமாக

இந்தியாவின் ஒரு பாகமாயிருந்த பர்மாவிலும் யூதர், பர்மா சுதந்திர நாடாகும் வரை, செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தனர்.

5) இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் போது ஜெர்மனியில் ஹிட்லர் யூதரை படுகொலை செய்த பொழுது, ஜெர்மெனி, இரஷ்யா இன்னும் இதர ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவுக்குள் தஞ்சம் புகுந்தவர்கள், இவர்களின் எண்ணிக்கை தெரியவில்லை. ஆனால் யுத்தம் முடிந்து இஸ்ரேல் நாடு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பொழுது அநேகமாக யாவரும் இஸ்ரேல் நாட்டில் போய்க் குடியேறி விட்டனர்.

6) மணிப்பூர், மிஜோராம், அஸ்ஸாம், சிட்டாங், மலைப் பிரதேசங்களில் வசிக்கும் சின் - குக்கி மலைவாசிகள். இவர்கள் தங்களை மனாசே கோத்திரத்தாரின் சந்ததியார் என்று கூறுகின்றனர். அசீரிய மன்னன் ஐந்தாம் சல்மனாசர் (Shalmaneser V) இஸ்ரவேலின் பத்து கோத்திரத்தாரில் பலரை சிறைபிடித்துக் கொண்டு போய் கோசான் நதியோரமான ஆலாகிலும், ஆபோரிலும் மேதியரின் பட்டணங்களிலும் குடியேற்றினான். (2 இராஜாக்கள் 18:11), அவர்களில் மனாசே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் (பெனி மனாசே, அதாவது மனாசேயின் புத்திரர் என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்பவர்கள்) சீனாவிலுள்ள சிச்சுவான் (Sichuan) மாகாணத்திலுள்ள ஷின்லங் (Shinlung) பிரதேசத்தில் குடியேறியதாகவும் அங்கிருந்து பர்மா பகுதிக்குள் குடிபெயர்ந்து அப்படியே மணிப்பூர், மிஜோராம், அஸ்ஸாம், சிட்டகாங் மலைப் பகுதிகளில் காட்டுவாசிகளாக ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வசித்து வருவதாகவும் கூறுகின்றனர்.

(ஆதாரம்: Studies of India Jewish identity by Nathan Katz - page 161)

இவர்களைப் பற்றி வேறொரு வரலாறு கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது:

கி.பி. 1795 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர் ஒரு பர்மீய வழிகாட்டியோடு பர்மாவின் உள்பகுதியிலுள்ள காரன் என்ற இனத்தவரிடம் போனார். அச் ஜனங்கள் இந்த வெள்ளையனைப் பார்த்தவுடன் அதிக அன்போடு வரவேற்று உபசரித்து அந்த பர்மீய மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலம் நீங்கள் தான் நாங்கள் இழந்து போன புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டார்களாம். அப்பொழுது இந்த ஆங்கிலேயன் அவர்களிடம் “என்ன புத்தகம்? யார் எழுதிய புத்தகம்? என்று கேட்டபொழுது; அப்புத்தகத்தை

எழுதியது சர்வ வல்லமையுள்ள, எல்லாக் கடவுள்களுக்கும் மேலான கடவுளாகிய எஃவா (Yhwa) என்றார்களாம். இன்னும் அவர்கள் ஒரு வெள்ளைக்காரர் நாங்கள் இழந்து போன எஃவாவின் புத்தகத்தை எங்களுக்குக் கொடுப்பதோடு எங்களுடைய அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் விடுதலையாக்குவார் என்றார்களாம்.

ஆனால் அந்த வெள்ளையனான அரசாங்க அதிகாரி கிறிஸ்துவைப் பற்றியும், பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் பற்றியும் ஒன்றும் அறியாதவனாதலால், தனக்கு அக்கடவுளைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று கூறிவிட்டுப் போய்விட்டானாம். அந்த காட்டுவாசிகளான காரன் மக்கள் அதிகம் மனம் தளர்ந்து போயிருக்கையில், அவர்களில் மூத்தவர் ஒருவர் எஃவாவின் வார்த்தை ஒருபோதும் பொய்யாகாது, பொறுத்திருந்து பார்ப்போம் தைரியம் கூறினாராம்.

கி.பி. 1816 ஆம் ஆண்டு ஒரு முஸ்லீம் வழிப்போக்கன் அந்தக் காரன் மக்களின் கிராமம் வழியாய்ப் போகையில், அவரைக் கூப்பிட்டு தங்களுடைய எஃவாவின் புத்தகத்தைக் குறித்து வினவினாராம். ஆனா அந்த முஸ்லிம் பெரியவர், தனக்கு எஃவாவின் புத்தகத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது, என்றாலும் என்னிடம் ஒரு புத்தகம் உள்ளது. அதை உங்களுக்குத் தருகிறேன் என்று ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் போனாராம். அப்புத்தகத்தைக் காரன் ஜாதித் தலைவர் மெல்லிய துணியில் சுற்றி, ஒரு கூடைக்குள் பத்திரப்படுத்தி வைத்து அப்புத்தகத்துக்குச் சகல மரியாதையும் கொடுத்து வந்தனர்.

காரன் ஜாதியார் ஏதேன் தோட்டத்தைப் பற்றியும், முதல் சோதனை, மனிதன் பலியானது முதலியவைகளை அறிந்து வைத்திருந்தனர். பத்துக் கட்டளைகளில் சிலவற்றையும் அறிந்திருந்தனர். அவர்களின் பாட்டுக்களில் ஒன்று:

ஆதியில் உலகத்தைப் படைத்தவர் யார்?

யஃவா ஆதியில் உலகத்தைப் படைத்தார்.

யஃவா எல்லாவற்றையும் உண்டு பண்ணினார்.

யஃவா கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாதவர்.

Who created the world in the beginning?

Y'wa created the world in the beginning;

Y'wa appointed everthing.

Y'wa is unsearchable.

விக்கிரகங்களை அல்லது பூசாரிகளை வணங்காதீர்கள்.

உங்கள் தகப்பனையும் தாயையும் கனம் பண்ணுங்கள்.

யஃவாவை நேசியுங்கள்; அவருடைய பெயரைக் கூட உச்சரிக்காமல் அவருக்கு மரியாதை செலுத்துங்கள்.

பொல்லாங்கானவைளைச் செய்யாதிருங்கள்.

யஃவாவை நோக்கி ஜெபம் பண்ணுங்கள்.

யஃவா ஒருவரே நம்மை இரட்சிக்க வல்லவர்.

இது யஃவா அவர்களுக்குக் கொடுத்த கட்டளை என்று நம்பினார்.

கி.பி. 1817 ஆம் ஆண்டு அடோனிராம் ஜட்சன் (Adoniram Judson) என்ற மிஷனெரி பர்மாவுக்கு வந்து, ரங்கூன் நகரில் தமது ஊழியத்தை ஆரம்பித்தார். பின்னர் பர்மிய மொழியில் பரிசுத்த வேதாகமத்தை மொழிபெயர்க்கத் துவங்கினார். காரன் மக்கள் தங்கள் கடவுளைப் பற்றிய பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு ஜட்சனின் வீட்டைக் கடந்து போவதுண்டு; ஆனால் ஜட்சனுக்கு அப்பாடல்களின் அர்த்தம் தெரியாது. ஒரு நாள் கோ தா-பையு (Ko - Thah - byu) என்ற ஒரு காரன் ஜட்சனிடம் வந்து வேலை கேட்டான். முன்னே இவன் திருட்டிலும், கொலையிலும் ஈடுபட்டான். ஒருநாள் கோ தா-பையுக்கு ஜட்சன் கடவுளைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்டே வந்தார். அவன் இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டு மனந்திரும்பி திருமுழுக்குப் பெற்றான். அப்பொழுது அவன் காரன் ஜாதியார் காணாமற் போட்ட புத்தகத்தைப் பற்றி ஜட்சனை வினாவினான். அவருடைய பதில் அவனுக்குத் திருப்திகரமாயிருந்தது. இதற்குள் வேறு மிஷனெரிகளும் பர்மாவுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களோடு கோ தா-பையுவும் சவிசேஷ ஊழியத்திற்குப் போனான். ஒரு நாள், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு முஸ்லிம் பெரியவர் ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுத்த கிராமத்துக்கு வந்தார்கள். கோ தா-பை கூட்டிக் கொண்டு வந்த மிஷனெரியின் பெயர் ஜியார்ஜ் போர்டுமான் (George Boardman). அந்த முஸ்லிம் பெரியவர் கொடுத்துப் போன புத்தகம் ஜெபபுத்தகமும் சங்கீதங்களும் சேர்ந்த புத்தகம். அப்புத்தகத்தைக் கும்பிடக் கூடாது என்று வலியுறுத்தி யஃவாவையும் இயேசு கிறிஸ்துவையும் பற்றி அச்சுனங்களுக்கு விளக்கிக் கூறினார்.

கி.பி. 1858 ஆம் ஆண்டுக்குள் ஆயிரக்கணக்கான காரன் மக்கள் இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களே தங்கள் மிஷனரிகளை அனுப்பி வட பர்மாவிலிருந்த கச்சின் (Kachin) மக்களுக்கு சவிசேஷத்தை அறிவித்தனர். கச்சின் மக்களும் தங்களுடைய முன்னோர் யஃவாவின் புத்தகத்தைத் தொலைத்தவர்கள் என்று ஒப்புக் கொண்டனர். இவர்கள் மூலமாய் பர்மாவின் மற்ற இனத்தவருக்கும், தென் சீனா, இந்தியாவின் கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்த மலை வாழ் மக்களுக்கும் வெகுவாய் சவிசேஷம் பரவியது. ஆகவே காணாமற் போன பத்துக் கோத்திரத்தாரின் சந்ததியிலிருந்து ஒரு பகுதியினர் இந்தியாவிலும், பர்மாவிலும் மணிப்பூர், மிஜோராம் மாநிலங்களில் கிறிஸ்தவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

(ஆதாரம்: Maranatha Alert - I am coming soon - page 33)

மிஜோராம் மாநிலத்திலும், மணிப்பூர் மாநிலத்திலும் இப்பொழுது (1996), 10,00,000 பேர் தாங்கள் மனாசே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இவர்கள் மனாசேயின் கடவுளாகிய ஏலோய்மைத்தான் வணங்குவதாகவும், ஏழாம் நாளை ஓய்வு நாளாக ஆசரிப்பதாகவும், மற்ற எல்லா யூத சடங்காச் சாரங்களையும் கைக்கொண்டு வருவதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவர்களில் அநேகர் தாங்கள் இஸ்ரேல் நாட்டில் போய்க் குடியேற விருப்பப்படுவதாகவும் தெரிகிறது. ஆனால் யூத ரபிகள் இவர்கள் தங்களுடைய வம்ச வரலாற்றை நிரூபிக்கும் வரைக்கும் அவர்களை யூதர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ள முடியாது என்று கூறுகின்றனர். என்றாலும் மிஜோராம் மாநிலத்திலிருந்து முதலாவது 41 பேரையும், இரண்டாவதாக 85 பேரையும் கொண்டு போய் அவர்களுக்கு வைதீக யூத முறைமைகளைக் கற்றுத் தந்து, அதன் பின் யூதக் குடியுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. மூன்றாவதாக 1994 ஏப்பிரல் மாதம் 120-130 பேரை அழைத்துச் செல்லப் போவதாக செய்திகள் வந்தன.

(ஆதாரம்: ஹிந்து நாளிதழ், 23.3.1994)

காஷ்மீர் யூதர்

காஷ்மீரிலுள்ள சில ஜனங்களின் ஊர் பெயர்கள், மனிதரின் பெயர்கள், மொழி, நடையுடை பாவனைகளெல்லாம் அதிகமான யூத ஜனங்களுடைய பெயர்கள், பழக்க வழக்கங்களையொத்தே இருக்கின்றனவென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

உதாரணமாக:

காஷ்மீர் மனிதரின் பெயர்	வேதாகம பெயர்	வேதாகம ஆதாரம்
ஆமால் Amal	ஆமால் Amal	1 நாளாகமம் 7:35
ஆசேரியா Asheria	ஆசேர் Asher	ஆதியாகமம் 30:13
அத்தாயி Attai	அத்தாயி Attai	1 நாளாகமம் 12:11
பால Bal	பாகால் Baal	1 நாளாகமம் 5:5
பாலா Bala	பாலா Balah	யோகவா 19:3
பேரா Bera	பேரா Beerah	1 நாளாகமம் 5:6
காபா Gabba	காபா Gaba	யோகவா 18:24
காதி Gaddi	காதி Gaddi	எண்ணாகமம் 13:11
கானி Gani	கூனி Guni	1 நாளாகமம் 7:13
கோமர் Gomer	கோமர் Gomer	ஆதியாகமம் 10:2

இப்படியே அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்; ஆனால் இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

(Source: Jesus Lived in India by Holger Kersten - page 66)

இதைப் போல வேதாகம ஊர் பெயர்களும் காஷ்மீரின் சில ஊர் பெயர்களும் ஒத்திருக்கின்றன.

இப்பொழுது பாகிஸ்தானுக்குப் போய்விட்ட டாக்சில்லா மாவட்டத்திலுள்ள சிர்க்காப் (Sirkap near Taxila in Pakistan) என்ற ஊரில் இயேசு கிறிஸ்துவின் காலத்தில் யூதர்கள் பேசி வந்த

மொழியாகிய அரமாயிக் (Aramaic) மொழியில் ஒரு கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துப் பார்க்கப் போனால் இப்பிரதேச மக்களுக்கும் யூதருக்கும் நெருங்கிய, சம்பந்தம் இருந்திருக்கிறது. நாளாவட்டத்தில் ஜாதி கலப்பினால் கலாச்சாரம், மொழி முதலியன மாறியிருக்கிறது.

இந்தியாவில் யூதர்கள் மிக மிகச் சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும், இங்கு அவர்கள் இந்நாட்டைத் தங்கள் சொந்த நாடாகக் கருதி, அதன் மேம்பாட்டுக்குத் தங்கள் உழைப்பையும், செல்வத்தையும், தங்கள் ஞானத்தையும் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இந்நாட்டின் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் இரண்டு (பாங்க் ஆப் இந்தியா, சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா) இந்த யூதர்களால் நிறுவப்பட்டவை. நம் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு ஒரு யூதன் சேனைத் தலைவனாகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்.

பர்மா (தற்போதைய மயன்மார்) 19 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இந்தியாவின் ஒரு பாகமாக இயங்கி வந்திருந்தபடியாலும், இப்பொழுது மிஜோராம், மணிப்பூர் முதலிய ராஜ்யங்களில் வசிக்கும் மனாசே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த (காணாமற் போன பத்துக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த) சில யூதர் சீனா, பர்மா வழியாக இந்திய எல்லைக்குள் புகுந்திருந்தபடியாலும், வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் படியாக பர்மீய யூதரையும் இப்பகுதியில் சேர்த்துள்ளோம்.

இவைகளைக் கண்ணோக்கும்போது மீகா 5:7 இல் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத் தத்தம் எவ்வளவு உண்மையாக இருக்கிறது.

முன்னுரைப்பு: மீகா 5:7 (கி.மு. 710)

‘யாக்கோபிலே, மீதியானவர்கள் கர்த்தராலே வருகிற பனியைப் போலவும், மனுஷருக்குக் காத்திராமலும், மனுப்புத்திரருக்குத் தாமதியாமலும், பூண்டுகள் மேல் வருகிற மழைகளைப் போலவும், அநேக ஜனங்களின் நடுவிலே இருப்பார்கள்.’

கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு தெளிவாகவும், உண்மையாகவும் இருக்கின்றன. அவருக்கே சகல கனமும், மகிமையும், துதியும் உண்டாவதாக.

இவ்வதிகாரத்தில் இந்தியாவிலிருந்து / இருக்கிற யூதரைப் பற்றி மட்டும் பார்த்தோம். மேலே கூறிய வசனத்திலே அவர்கள், ‘அநேக ஜனங்களின் நடுவிலே இருப்பார்கள்’ என்றும், அவர்கள்

‘பனியைப் போல’ கண்ணுக்குத் தெரியாமல் உலகம் முழுவதும் பரவி இருப்பார்களென்றும், ‘பூண்டுகளின் மேல் வருகிற மழைகளைப் போலவும்’ ஆசீர்வாதமாயிருப்பார்களென்றும், இன்னும் செப்பனியா 3:10, 20 ஆம் வசனங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறபடி -

முன்னுரைப்பு:

செப்பனியா 3:19, 20

19) “இதோ அக்காலத்திலே உன்னச் சிறுமைப்படுத்தின யாவரையும் தண்டிப்பேன்; நொண்டியானவனை இரட்சித்து; தள்ளுண்டவனைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவேன்.

20) “அக்காலத்திலே உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வருவேன்; அக்காலத்திலே உங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவேன்; உங்கள் கண்கள் காண நான் உங்கள் சிறையிருப்பைத் திருப்பும்போது, பூமியிலுள்ள சகல ஜனங்களுக்குள்ளும் நான் உங்களை கீர்த்தியும் புகழ்ச்சியமாக வைப்பேன்” என்றும் கர்த்தர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார்.

ஆண்டவர் யூதருக்குக் கூறிய இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அவர்கள் சிதறிக் கிடந்த நாடுகளிலும், அவர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இப்போதும் எப்படி வார்த்தைக்கு வார்த்தை நிறைவேறியிருக்கிறது / நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை கர்த்தருக்கு சித்தமானால் எழுதி வெளியிட ஆண்டவர் கிருபை செய்வாராக, ஆமென்; அல்லேலூயா.

